

Arrest

**nr. 59 909 van 18 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat S. BORGERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 december 2009 diende verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 27 september 2010 werd de in punt 1.2. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Deze beslissing werd betekend op 22 december 2010. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.12.2009 werd ingediend door:

(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Nepal

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende:

Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op criterium 1.1, nl. de lange asielprocedure. Ze diende een asielaanvraag in op datum van 27.03.2006. Op datum van 19.01.2007 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. De asielprocedure van betrokkene duurde dus nog geen tien maanden, wat te kort is om in aanmerking te komen voor criterium 1.1.

Betrokkene diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad van State, alwaar het beroep nog steeds hangende is. In totaal duurt de asielprocedure van betrokkene op dit moment 4 jaar en 6 maanden (procedure bij de Raad van State inbegrepen) en dus niet de vooropgestelde 5 jaar die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van criterium 1.2. Betrokkene had geen aanvraag tot regularisatie hangende op 18.03.2008.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Allereerst kan uit het arbeidscontract niet worden afgeleid hoeveel uur per week zij volgens het de arbeidsovereenkomst precies tewerkgesteld zal zijn. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 33 jaar oud; °27.08.1977) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Gezien uit het voorgelegde arbeidscontract voor arbeiders voor onbepaalde tijd niet kan afgeleid worden hoeveel uur per week zij zal tewerkgesteld worden kan haar maandloon niet berekend worden.

Het arbeidscontract dat zij voorlegt, werd bovendien niet door beide partijen ondertekend. Opdat het contract rechtsgeldig is, dient het tevens door betrokkene zelf te zijn ondertekend.

Zij voegt verder een attest van werkbereid van de VDAB toe, evenals de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de oprichting van (B.M). Deze kunnen echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.

Het feit dat betrokkene geïntegreerd is, een vriendenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen kan voorleggen, dat zij Nederlandse lessen heeft gevolgd, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de duurzame lokale verankering van betrokkenen, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene haalt tevens nog aan dat zij valt onder de vernietigde instructies van 19.07.2009 op basis van 'andere prangende humanitaire redenen'. Die zijn echter niet gespecificeerd en er wordt evenmin bewijs van voor gelegd. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs voor te leggen.

Betrokkene beweert dat zij zij haar thuisland ontvluchtte doch zij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene haar thuisland ontvluchtte volstaat niet als grond voor regularisatie. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw element toe aan de elementen die zij reeds tijdens haar asielpcedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Wat betreft de bewering dat zij in het land van herkomst geen thuis en woning meer heeft. Het staat betrokkene vrij een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen.

Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, waarvoor instructies werden verstuurd op 29.07.2010 (zie bijlage)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de regels *pater legem quam ipse fecisti*."

Ter adstructie van haar enig middel betoogt verzoekster:

"Bij het opmaken van de arbeidsovereenkomst heeft de werkgever twee exemplaren getekend en heeft verzoekster het exemplaar van de werkgever ondertekend en aan hem teruggegeven. Dat verzoekster haar eigen exemplaar niet onmiddellijk ondertekende ontnemt aan dit document uiteraard niet alle bewijskracht.

Verzoekster toont duidelijk aan dat zij bereid is om te werken. De werkgever verplicht zich ertoe verzoekster tewerk te stellen.

Ten onrechte stelt de beslissing dat om rechtsgeldig te zijn de arbeidsovereenkomst door beide partijen dient te worden ondertekend. Een arbeidsovereenkomst kan immers zelfs mondeling worden gesloten! Verzoekster voldoet dan ook aan de richtlijn om een geldige arbeidsovereenkomst neer te leggen.

Dat de werkgever nog geen concreet uurrooster in de arbeidsovereenkomst heeft opgenomen, is te wijten aan de duur van de regularisatieprocedure zelf. Op het ogenblik van het ondertekenen van de overeenkomst kon de werkgever aan verzoekster een voltijdse betrekking bieden.

Het is echter algemeen gekend dat het in een regularisatieprocedure in principe een halfjaar tot een jaar duurt voordat er een beslissing wordt genomen.

De werkgever van verzoekster is ten zeerste bereid om de arbeidsovereenkomst te honoreren, maar hij wenst zich uiteraard niet te verbinden tot zaken waarvan hij niet weet dat hij ze een jaar nadien zal kunnen nakomen.

Aangezien het restaurant ook 's avonds en in het weekend is geopend, dienen er zeer concrete uurroosters te worden opgesteld die uiteraard geen jaar op voorhand worden opgesteld.

Daar een deeltijdse tewerkstelling verplicht in de arbeidsovereenkomst moet worden vermeld, kon de Dienst Vreemdelingenzaken er echter van uit gaan dat de overeenkomst inzake een voltijdse betrekking betreft. Het ontbreken van een concrete uurregeling doet hieraan geen afbreuk.

Indien er enige twijfel zou bestaan omtrent de werkelijke bereidheid van de werkgever tot tewerkstelling van concludante, kon dit in de procedure omtrent het uitreiken van de arbeidskaart door de bevoegde diensten voldoende onderzocht worden.

De voorgelegde arbeidsovereenkomst voldoet aan de in de instructies gegeven omschrijving, zodat het verzoekschrift van verzoekster foutief wordt afgewezen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoekster te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij niet in aanmerking komt voor regularisatie op grond van de criteria 1.1 en 1.2 van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, niet betwist. Verzoekster laat in haar verzoekschrift tevens na middelen te ontwikkelen tegen de vaststelling dat het gegeven dat zij geïntegreerd is, een vriendenkring heeft opgebouwd, getuigenverklaringen kan voorleggen en Nederlandse lessen heeft gevolgd, niet weerhouden kan worden als grond voor regularisatie, dat zij niet

preciseert en bewijst welke 'andere prangende humanitaire redenen' op haar dossier van toepassing zijn, dat zij haar bewering dat zij haar thuisland ontvluchtte niet staft met enig bewijs, dat zij geen enkel nieuw element toevoegt aan de elementen die zij reeds tijdens haar asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties en dat het haar vrij staat een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie om de nodige steun in het land van herkomst te krijgen, niet betwist.

2.4. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van criterium 2.8.B. van de instructie van 19 juli 2009. Dit criterium luidt als volgt: *“B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”*

2.5. In de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Allereerst kan uit het arbeidscontract niet worden afgeleid hoeveel uur per week zij volgens het de arbeidsovereenkomst precies tewerkgesteld zal zijn. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 33 jaar oud; °27.08.1977) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Gezien uit het voorgelegde arbeidscontract voor arbeiders voor onbepaalde tijd niet kan afgeleid worden hoeveel uur per week zij zal tewerkgesteld worden kan haar maandloon niet berekend worden. Het arbeidscontract dat zij voorlegt, werd bovendien niet door beide partijen ondertekend. Opdat het contract rechtsgeldig is, dient het tevens door betrokkene zelf te zijn ondertekend. Zij voegt verder een attest van werkbereid van de VDAB toe, evenals de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de oprichting van (B.M). Deze kunnen echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.”*

2.6. Met haar betoog dat de werkgever nog geen concreet uurrooster in de arbeidsovereenkomst heeft opgenomen omwille van de duur van de regularisatieprocedure en dat in het restaurantwezen zeer concrete uurroosters dienen opgesteld te worden die geen jaar op voorhand kunnen opgesteld worden en nog, dat verwerende partij ervan uit kon gaan dat het om een voltijdse betrekking ging omdat er geen deeltijdse tewerkstelling vermeld staat op het arbeidscontract, gaat verzoekster volledig voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing waar deze stelt dat – omwille van het ontbreken van de aanduiding van het aantal uren dat verzoekster tewerkgesteld zal worden – het onmogelijk is voor de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om verzoeksters maandloon te berekenen. Nu criterium 2.8.B van de instructie uitdrukkelijk bepaalt dat het arbeidscontract minimaal moet voorzien in een inkomen equivalent aan het minimumloon, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, bij gebrek aan de gegevens waaruit dit kan afgeleid worden, te oordelen dat verzoeksters niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in criterium 2.8.B. en aldus niet in aanmerking komt voor regularisatie op die basis. Het betoog van verzoekster kan hier hoegenaamd geen afbreuk aan doen.

Verzoekster kritiek waar zij stelt dat het niet zelf ondertekend hebben van het arbeidscontract niet inhoudt dat hieraan rechtsgeldigheid dient te worden ontzegd nu een arbeidsovereenkomst ook mondeling gesloten kan worden, is gericht tegen een overtollig motief. Immers blijkt dit uit het gebruik van het woord *“bovendien”* in de bestreden beslissing. Dergelijke kritiek kan derhalve niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Het adagium *patere legem quam ipse fecisti* houdt in dat het bestuur en de organen die ervan afhangen de algemene regels die het bestuur zelf heeft vastgesteld dienen te eerbiedigen bij de concrete toepassing ervan. In casu, zoals blijkt uit de aanhef van de bestreden beslissing, heeft *“de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”* De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft er aldus voor geopteerd om de wijze waarop hij wenst dat van zijn discretionaire bevoegdheid in kader van het onderzoek naar de gegrondheid van een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gebruik wordt gemaakt te verduidelijken in een beleidsrichtlijn. Uit de bespreking hoger blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet kennelijk onredelijk geoordeeld

heeft dat verzoekster niet in aanmerking komt voor regularisatie op grond van criterium 2.8.B van de instructie.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER